

Hoofdstuk #4

Wat is Fiat geld en wie controleert het?

4.0 Introductie

4.1 Korte geschiedenis van Fiat geld

4.2 Het Fiat Systeem

 4.2.1 Een monetair systeem per decreet

 4.2.2 - Bankieren met fractionele reserve: een systeem gevoed door schulden

 Activiteit: Bankieren met fractionele reserve

 4.2.3 Wie controleert het fiat-systeem en hoe profiteren zij?

4.3 Digitaal centralebankgeld: De toekomst van Fiat geld

Wat is Fiat geld en wie controleert het?

4.0 Introductie

De geschiedenis van de mensheid is de geschiedenis van geld dat zijn waarde verliest.

Milton Friedman

In het vorige hoofdstuk zagen we hoe geld zich in de loop der tijd ontwikkelde en hoe ons monetaire systeem veranderde van eerlijk naar oneerlijk geld, waardoor de wereld waarin we nu leven vorm kreeg. Dit hoofdstuk gaat dieper in op hoe deze ontwikkelingen hebben geleid tot het huidige fiat-systeem en hoe dat fiat-systeem werkt.

Dus, hoe ziet dit fiat-systeem eruit en hoe is het ontstaan? Om deze vraag te beantwoorden moeten we beginnen met onze aandacht te richten op de Amerikaanse dollar, de huidige reservevaluta van de wereld, die een dominante rol speelt in de wereld van vandaag. Elk land voelt, direct of indirect, de invloed van de beslissingen die worden genomen over de Amerikaanse dollar. Om echt te begrijpen hoe het fiat-systeem in jouw land werkt, is het essentieel om de historische draden te ontwarren die het verbinden met de geboorteplaats van het fiat-systeem - de Verenigde Staten van Amerika.

4.1 Korte geschiedenis van Fiat geld

1815-1933	1913	1933	1934	1944	1971	1980
De Goud standaard	Oprichting van de Centrale Bank genaamd "de Federal Reserve".	Uitvoeringsbevel 6102. Elke burger was verplicht om zijn goud in te leveren tegen een wisselkoers van \$20,67 per ons.	Gold Reserve Act. Rijkdom stelen van het volk door de dollar met 40% te devaluieren tot \$35 per ons goud.	Overeenkomst van Bretton Woods: USD werd de dominante wereldreservesmunt	Nixon Shock. Nixon maakte een einde aan de inwisselbaarheid van Amerikaanse dollars voor goud.	De waarde van goud steeg van \$35 per ons in 1970 naar \$870 per ons in 1980, waardoor het geld van mensen in slechts 10 jaar 96% aan waarde verloor.

Visuele tijdlijn

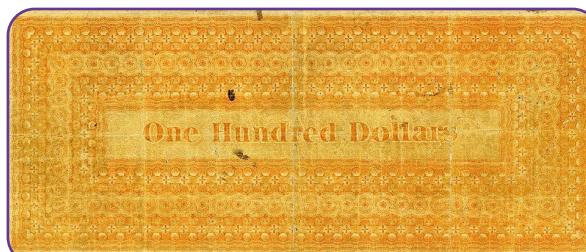
In de 19e eeuw floreerden beschavingen wereldwijd op een eerlijke geldstandaard, waarbij edelmetalen als goud en zilver werden gebruikt vanwege hun schaarsheid, duurzaamheid en herkenbaarheid. Toen de wereldhandel groeide, werd het vervoeren van grote hoeveelheden metaal een uitdaging, wat leidde tot de opkomst van goud- en zilvermagazijnen. Deze pakhuizen sloegen de waardevolle metalen van mensen veilig op en verstrekten papieren certificaten die konden worden

Hoofdstuk #4

ingewisseld voor specifieke hoeveelheden goud of zilver. In ruil voor het storten van hun geld ontvingen mensen papieren certificaten die direct gekoppeld waren aan de exacte hoeveelheid goud of zilver die ze hadden opgeslagen. Deze directe link tussen papieren certificaten en tastbaar Goederengeld markeerde het begin van wat we nu kennen als banken.

Aanvankelijk probeerden banken het geld van hun klanten veilig te stellen, maar later gingen ze over tot riskante leenpraktijken door certificaten uit te geven voor goud dat ze niet hadden. Deze praktijk vormde een bedreiging voor bankrups als te veel klanten tegelijkertijd hun geld opeisten.

Om het risico aan te pakken, werkten banken samen met overheden om een systeem op te zetten dat het

opnieuw uitlenen legaliseerde. In 1913 richtten ze de Federal Reserve op, de Amerikaanse centrale bank die verantwoordelijk was voor het genereren van nieuwe papieren certificaten en het redden van banken in moeilijkheden. Wereldwijd erkenden regeringen de waarde van goud en zilver, wat leidde tot conflicten en oorlogen om de controle. In de jaren voorafgaand aan de Tweede Wereldoorlog namen leiders als Lenin, Stalin, Churchill, Roosevelt, Mussolini en Hitler goud in beslag voor strategische doeleinden.

In het begin van de jaren 1930 vond er een belangrijke verandering plaats in de manier waarop geld in de Verenigde Staten werd gedekt door activa. In die tijd hadden mensen veel van hun vermogen in de vorm van goud. Maar in 1933 vaardigde president Roosevelt Executive Order 6102 uit, die eiste dat elke burger zijn goud opgaf. Dit was geen vrijwillige ruil - mensen moesten hun goud inleveren en als ze weigerden, stonden hen zware straffen te wachten.

De overheid stelde de wisselkoers vast op \$20,67 per ons goud. Dit betekende dat voor elke ons goud die iemand had, hij papieren certificaten ontving die gelijk waren aan \$20,67. Mensen moesten deze papieren dollars accepteren, in de hoop dat ze ze op een dag weer zouden kunnen inwisselen voor goud.

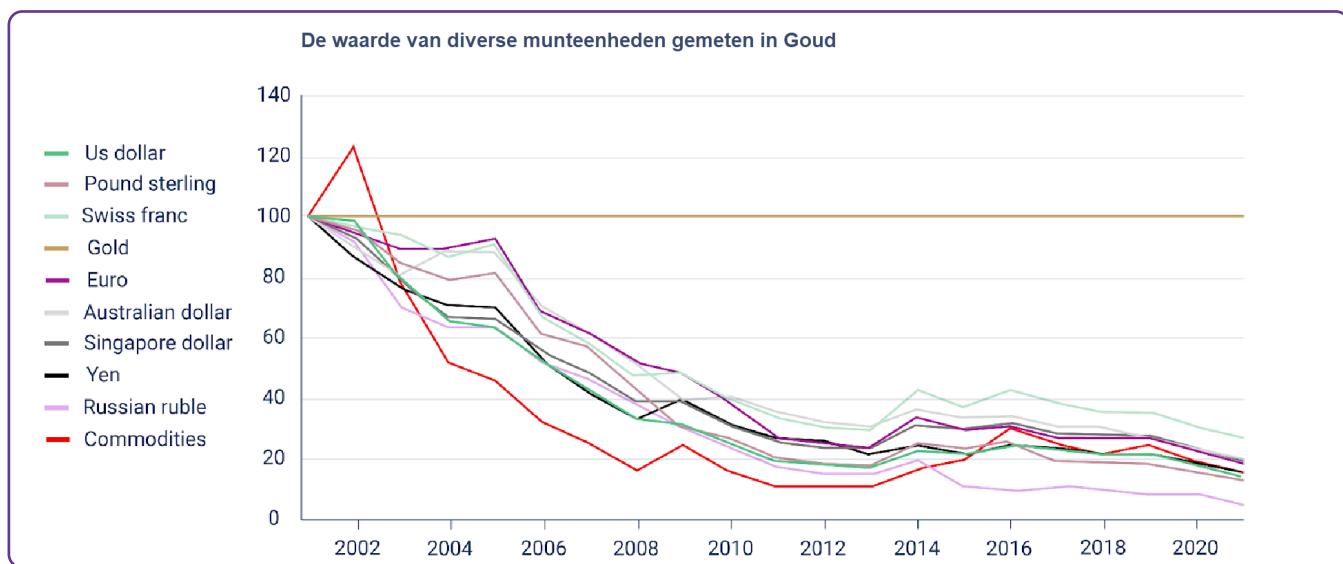

Wat is Fiat geld en wie controleert het?

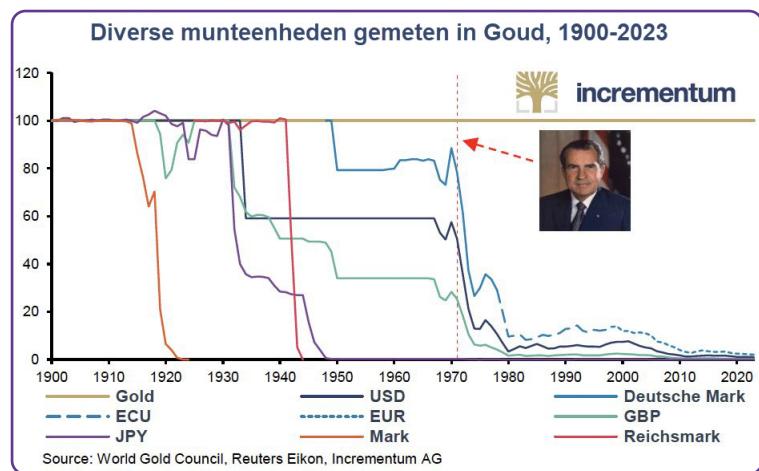
In 1934 zorgde de Gold Reserve Act ervoor dat mensen hun papieren dollars weer konden inwisselen voor goud. Er zat echter een addertje onder het gras. De regering devalueerde de papieren dollars opzettelijk door de wisselkoers te verhogen naar \$35 per ounce goud. Deze devaluatie trof hardwerkende mensen in de lagere en middenklasse, omdat het betekende dat hun spaargeld, dat ooit meer waard was, nu minder waard was door de daling van de waarde van de papieren dollars.

Na de Tweede Wereldoorlog werd de Amerikaanse dollar door de overeenkomst van Bretton Woods in 1944 de reservevaluta van de wereld en kon worden ingewisseld voor goud. Deze link tussen de Amerikaanse dollar en goud werd echter verbroken in 1971 toen president Nixon een einde maakte aan de inwisselbaarheid van de Amerikaanse dollar tegen goud. Dit betekende een belangrijke verschuiving, die leidde tot de invoering van een systeem van fiat geld waarbij de waarde van de valuta niet wordt ondersteund door een fysiek goed zoals goud, maar eerder door het vertrouwen van de mensen die het gebruiken.

Omdat regeringen en centrale banken het meeste goud van het volk vasthielden, steeg de waarde van goud tot \$870 per ons in 1980.

Samenvattend is het verhaal van hoe de menselijke samenleving overging van een eerlijke geldstandaard naar een oneerlijke (fiat) standaard het verhaal van hoe overheden en banken edelmetalen van hun burgers afpakten. Terwijl het echte geld in de zakken van regeringen en banken belandde, bleven de mensen achter met stukjes papier waarvan de enige waarde afkomstig is van regeringen die het gebruik ervan opleggen.

4.2 Het Fiat Systeem

Het kernprobleem van conventionele valuta is het vertrouwen dat nodig is om het te laten werken. Je moet de centrale bank kunnen vertrouwen dat ze de munt niet zal devaluieren, maar de geschiedenis van de fiat valuta staat bol van de schendingen van dat vertrouwen.

Satoshi Nakamoto

De mensheid is overgegaan van eerlijk geld gecontroleerd door velen, naar oneerlijk geld gecontroleerd door weinigen. Maar hoe werkt dit systeem precies?

4.2.1 Een monetair systeem per decreet

Het Fiat-systeem wordt gekenmerkt door zijn dwingende aard, opgelegd aan mensen door middel van wetten op wettig betaalmiddel. De term "Fiat", afkomstig uit het Latijn, betekent "per decreet" en staat voor een richtlijn van de overheid.

In tegenstelling tot geld dat gedeckt wordt door tastbare activa, zoals goud, ontbreekt een dergelijke ondersteuning bij Fiat geld. In plaats daarvan wordt het gebruik ervan bij wet verplicht gesteld. Alledaagse valuta zoals dollars, euro's, ponden, yuans, peso's en andere vallen onder de categorie fiat geld.

Wet op wettig betaalmiddel: Een wet die alle burgers verplicht om een bepaald soort valuta te accepteren.

De waarde van Fiat geld is gebaseerd op het geloof dat het kan worden ingewisseld voor goederen en diensten en de illusie dat het zijn waarde in de loop der tijd zal behouden. Fiat geld is vergelijkbaar met een concertkaartje; de waarde ervan ligt niet in het papieren kaartje zelf, maar in de zekerheid dat de band (de regering en haar centrale bank) een geweldige show zal geven (economische stabiliteit zal bieden).

Voordelen van Fiat geld

- 💡 **Gebruiksgemak:** Fiat geld is handig voor dagelijkse transacties.
- 💡 **Lagere kosten en risico's:** Fiat geld vereist geen zware beveiliging zoals goud, waardoor het goedkoper en veiliger is.

Nadelen van Fiat geld

- 💡 **Inflatierisico's:** Prijzen kunnen voortdurend stijgen, wat inflatie en historische gevallen van hyperinflatie veroorzaakt.
- 💡 **Gcentraliseerde controle en manipulatie:** Kleine groepen kunnen het systeem beïnvloeden en manipuleren, wat leidt tot censuur en inbeslagname.
- 💡 **Tegenpartijrisico:** Als de overheid voor uitdagingen komt te staan, kan de munt waarde verliezen.
- 💡 **Potentieel voor misbruik:** Het systeem kan misbruikt worden, met corruptie en verlies van vertrouwen tot gevolg.

Wat is Fiat geld en wie controleert het?

Goederen vs. Fiat: Zie het verschil

Onthoud: voordat fiat geld ontstond, sloegen regeringen munten uit een waardevol, schaars en moeilijk te krijgen fysiek goed, zoals goud of zilver, of drukten ze papiergeeld dat kon worden ingewisseld voor een vaste hoeveelheid fysiek goed. Dit was het door goederen gedekte systeem.

In het fiat-systeem lijkt het meer op Monopoly geld. Geld in het fiat-systeem bestaat uit stukjes papier die gedrukt zijn door de centrale bank, en het beleid van de overheid beïnvloedt direct de waarde ervan. De overheid en de centrale banken zijn in feite "de bankiers van het monopolyspel" die bepalen hoe het spel werkt, wie wat krijgt en hoeveel het waard is. Met andere woorden, de overheid belooft het monetaire systeem goed te beheren.

De conclusie is dat fiat geld alleen waarde hebben omdat de overheid het gebruik ervan verplicht stelt; fiat geld heeft op zichzelf geen nut.

Samengevat is het Fiat systeem een vertrouwensspel waarbij de waarde van ons geld afhangt van de beloften van de verantwoordelijken en mensen alleen maar kunnen hopen dat hun regering handelt in het voordeel van iedereen. Vervolgens zullen we zien hoe banken nieuw geld maken, wie erbij betrokken zijn en hoe dit de economie beïnvloedt.

4.2.2 Bankieren met fractionele reserve: een systeem gevoed door schulden

Het is goed genoeg dat de mensen van de natie ons bank- en monetaire systeem niet begrijpen, want als ze dat wel deden, ik denk dat er voor morgenochtend een revolutie zou zijn.

Henry Ford

Fractional Reserve Banking is een van de belangrijkste onderdelen van het fiatsysteem, waardoor banken een aanzienlijk deel van de deposito's van hun klanten kunnen uitlenen. Heb je ooit afgevraagd waarom banken hun klanten zoveel diensten aanbieden? Hoewel het misschien lijkt alsof ze vrijgevig zijn, is het belangrijk om te onthouden dat banken bedrijven zijn en dat hun primaire doel is om winst te maken. Maar hoe maken ze winst als ze geld weggeven door mensen geld te laten lenen?

Naast het verdienen van rente op deposito's genereren banken inkomsten op andere manieren, zoals:

- ✿ Rente in rekening brengen op leningen die ze verstrekken
- ✿ Kosten in rekening brengen voor diensten zoals het gebruik van pinautomaat en het bijhouden van een rekening
- ✿ Geld verdienen met beleggen, zoals effecten kopen en verkopen of beleggen in onroerend goed
- ✿ Een percentage van de leningen in reserve houden en de rest investeren of uitlenen
- ✿ Rente betalen op deposito's en kosten in rekening brengen op betaal- en spaarrekeningen

Banken lenen geld van depositohouders tegen een rente

(Laten we zeggen 5%)

Banken lenen dit geld uit tegen een hoger rente percentage
(laten we zeggen 9%)

Banken betalen rente voor het uitgeleende geld (9% - 5% = 4%) en houden de rest als hun winst

Als een bank een storting ontvangt, moet ze slechts een deel houden (reserveverplichting) en kan ze het resterende deel uitlenen.

Hoofdstuk #4

Als een bank een storting ontvangt, moet ze slechts een deel houden (reserveverplichting) en kan ze het resterende deel uitlenen. Als je bijvoorbeeld €100 stort met een reserveverplichting van 10%, kan de bank €90 uitlenen en slechts €10 als reserve aanhouden. De lener stort €90 bij een andere bank, waardoor de cyclus doorgaat. Ondanks de eerste storting van €100 groeit het totale geld in de economie tot €271, schijnbaar uit het niets - een fenomeen dat bekend staat als het vermenigvuldigingseffect.

Dit proces leidt tot een schuld gedreven monetair systeem omdat banken bij elke lening nieuwe valuta creëren, waardoor de totale geldhoeveelheid toeneemt. Als fractional reserve banking doorgaat, stijgt de totale schuld in de economie, wat bijdraagt aan inflatie. Zo'n systeem vertrouwt op een voortdurende cyclus van geldschepping door leningen, vergelijkbaar met een constante voorraad drugs voor een drugsverslaafde. Als banken echter meer geld uitlenen dan ze aan reserves hebben en depositohouders haasten zich om tegelijkertijd geld op te nemen, kunnen banken failliet gaan.

Hier treedt de centrale bank op als kredietverstrekker in laatste instantie door nieuw geld te verschaffen om bankfaillissementen te voorkomen. De centrale bank doet dit door activa terug te kopen of direct geld te injecteren op de rekeningen van banken. In wezen worden banken gered van faillissementen door de constante injectie van nieuw geld door centrale banken. Dit door schulden gevoede systeem, dat systematisch wordt gered door de centrale bank, leidt tot cycli van hoogconjunctuur en laagconjunctuur.

Stel je voor dat je een vriend hebt die toevallig ook bankier is, laten we hem Dax noemen.

Dax is gek op fietsen en hij wil jouw fiets lenen omdat hij nog heel wat te doen heeft. Je geeft hem jouw fiets, en in een kromkel begint Dax dezelfde fiets aan een heleboel andere vrienden tegelijk te beloven. Met jouw ene echte fiets die je hem leent, slaagt Dax erin om meer denkbeeldige fietsen te maken en begint hij ze uit te lenen aan vrienden. Al zijn vrienden denken dat ze een leuk ritje kunnen maken wanneer ze maar willen. Maar hier komt de twist - er is maar één echte fiets! Alle anderen zijn denkbeeldig en alleen maar beloftes.

Dus wat gebeurt er... Naarmate er meer denkbeeldige fietsen in omloop zijn, is iedereen erg blij, in eerste instantie tenminste. Want in het begin gebruikt niemand de fiets op hetzelfde moment. Het lijkt alsof er geen probleem is. Het voelt alsof er een overvloed aan fietsen is voor iedereen. Dus beginnen alle vrienden meer plannen te maken, na te denken over alle plaatsen waar ze met hun fietsen naartoe zullen gaan.

Hier begint de magie echter zijn charme te verliezen. Op een zonnige dag besluit iedereen dat het een perfecte dag is voor een fietstocht. Ze staan allemaal voor de deur bij Dax, opgewonden om een ritje te maken op hun denkbeeldige fietsen. Maar dan komt de realiteit - er is maar één echte fiets. Teleurstelling volgt en plotseling neemt de waarde van de beloofde ritjes af.

In de wereld van fractional reserve lending is het een vergelijkbaar verhaal. Banken lenen meer geld uit dan ze eigenlijk hebben en daar profiteert iedereen een tijdje van. Er circuleert meer geld en het lijkt alsof er genoeg is om rond te gaan. Maar als te veel mensen tegelijkertijd hun geld proberen op te nemen, wordt de werkelijke waarde duidelijk: er is niet genoeg om alle beloftes na te komen.

Dit scenario tast het algemeen welzijn en de waarde van alle betrokkenen aan. De belofte van overvloed verandert in oplichterij. Net zoals de denkbeeldige fietsen hun gepercipieerde waarde verliezen wanneer iedereen een echt ritje wil maken, kan de waarde van geld in de economie afnemen wanneer iedereen zich haast om zijn echte deel op te eisen. Als dat gebeurt, komen mensen erachter dat het geld dat ze bij een bank hebben niet echt daar is, wat leidt tot paniek, bankruns en zelfs de ineenstorting van hele economieën. Degenen die voor deze ineenstortingen betalen zijn tot nu toe altijd dezelfde groep geweest: de lagere en middenklasse van de wereld.

Wat is Fiat geld en wie controleert het?

Kredietexpansie via fractioneel reservebankieren
(commerciële banken creëren Fiat valuta en lenen het uit aan klanten)

Boom

Uitbreiding van de geldhoeveelheid
(de nieuw gecreëerde valuta komt het systeem binnen en blaast de geldhoeveelheid op)

Overinvestering (klanten gebruiken de leningen om te investeren in markten, waardoor een stijging van de vraag ontstaat)

Prijsinflatie (prijzen stijgen als gevolg van nieuwe vraag)

Gebrek aan nieuwe vraag

Bust

Prijzen dalen (beleggers raken in paniek en beginnen hun beleggingen tegen lagere prijzen te verkopen omdat er geen echte vraag naar is)

Particulieren en bedrijven komen hun leningen niet na (omdat de waarde van hun onderpand daalt)

Banken gaan failliet (omdat ze nu activa bezitten die minder waard zijn dan de waarde van de leningen die ze hebben verstrekt)

Interventie door de centrale bank, die de banken moeten redden

Banken gered met nieuwe valuta (de centrale bank koopt de activa die de banken aanhouden terug tegen een hogere prijs dan de huidige marktwaardering om ze te redden, of creëert direct nieuwe valuta en geeft die aan ze)

Herhalen (meer kredietexpansie, voorbereiden op de volgende hoogconjunctuur)

Hoofdstuk #4

Activiteit: Fractioneel Reserve bankieren

In de volgende oefening onderzoeken we hoe fractioneel reservebankieren kan leiden tot geldontwaarding, inflatie en een afname van de koopkracht. We gebruiken een vereenvoudigd voorbeeld met zes deelnemers, waarvan er één optreedt als bank, en een reserveratio die vandaag de dag nog steeds veel gebruikt wordt: 10%.

- ◆ Persoon A heeft net €100.000 gewonnen in de loterij en stort dit op de bank (B). Met een reserveratio van 10% moet B €10.000 in de kluis houden en kan hij de resterende €90.000 uitlenen.
- ◆ Persoon C leent het maximale bedrag (€90.000) van B en gebruikt het om een huis van D te kopen.
- ◆ Persoon D stort de €90.000 die hij van C heeft ontvangen op de bank (B). De totale deposito's op de bank zijn nu €190.000.
- ◆ Persoon E vraagt een lening aan bij B, en de bank leent 90% van de nieuwe inleg uit, wat €81.000 is.
- ◆ Persoon F gebruikt de lening van €81.000 om een kunstwerk te kopen van F, die het geld vervolgens op de bank (B) stort. Het totaal aan geregistreerde stortingen is nu €271.000.

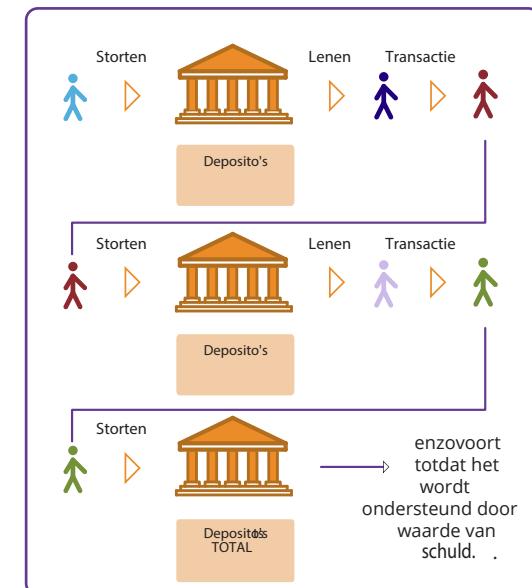
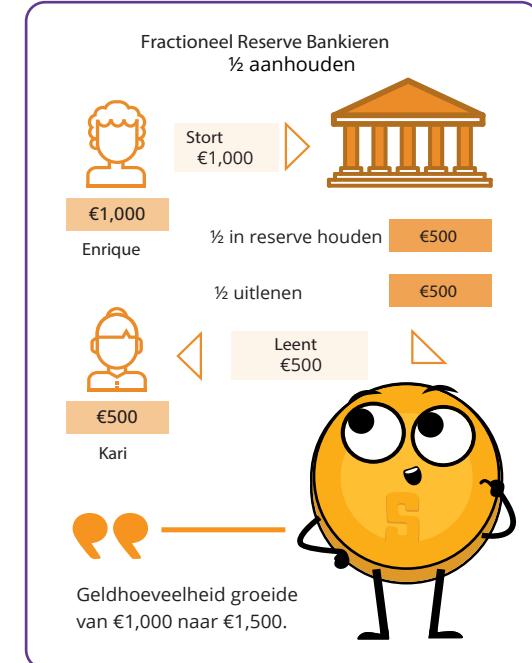
In dit scenario heeft de eerste storting van €100.000 geleid tot een totaal van €271.000 aan deposito's na circulatie door de economie.

Als de reserveratio zou worden verlaagd naar 1%, zou de hoeveelheid geld die wordt gecreëerd aanzienlijk hoger zijn ($\text{€}100.000 / 0,01 = \text{€}10.000.000$). Hoeveel geld zou er in dit geval daadwerkelijk worden gecreëerd met die €100.000 als het geld door de economie blijft circuleren?

Het is belangrijk om te weten dat de Federal Reserve (de centrale bank van de VS) vanaf 2020 de reserveverplichtingen heeft verlaagd naar nul procent om de economie te stimuleren.

We need the following volunteers:

- A = Depositohouder (wint Loterij) (Lichtblauw)
B = Bankkassier (Bank)
C = Debiteur #1 (Donkerblauw)
D = Eigenaar/Depositohouder (Rood)
E = Debiteur #2 (Lichtpaars)
F = Kunstuitleen Eigenaar en Depositohouder (Groen)

Wat is Fiat geld en wie controleert het?

4.2.3 Wie controleert het fiat-systeem en hoe profiteren zij?

Er zijn vier hoofdrolspelers: de overheid, rijke individuen, de financiële sector en de centrale bank. Samen beheersen ze het fiat-systeem.

De regering: De overheid is als het ware de regisseur van de fiat show. Samen met het innen van belastingen wordt ze gefinancierd door nieuwe schuld (obligaties) uit te geven door de schatkist. Als er onvoldoende vraag is naar deze obligaties, wordt de resterende schuld opgekocht door de centrale bank. Dit betekent dat ze hun activiteiten kunnen blijven uitvoeren en hun belangen kunnen blijven nastreven zonder goedkeuring van het volk nodig te hebben. Het is alsof je een creditcard krijgt zonder dat je je zorgen hoeft te maken over het onmiddellijk terugbetaLEN ervan. Dit lijkt misschien goed voor de overheid, maar het gaat ten koste van alle anderen.

Rijke individuen: Rijke individuen hebben veel baat bij het fiat-systeem. Met de mogelijkheid om meer schuld op te bouwen, kunnen ze investeren in activa zoals goederen, onroerend goed en aandelen, waardoor ze bijna moeiteloos nieuwe rijkdom creëren.

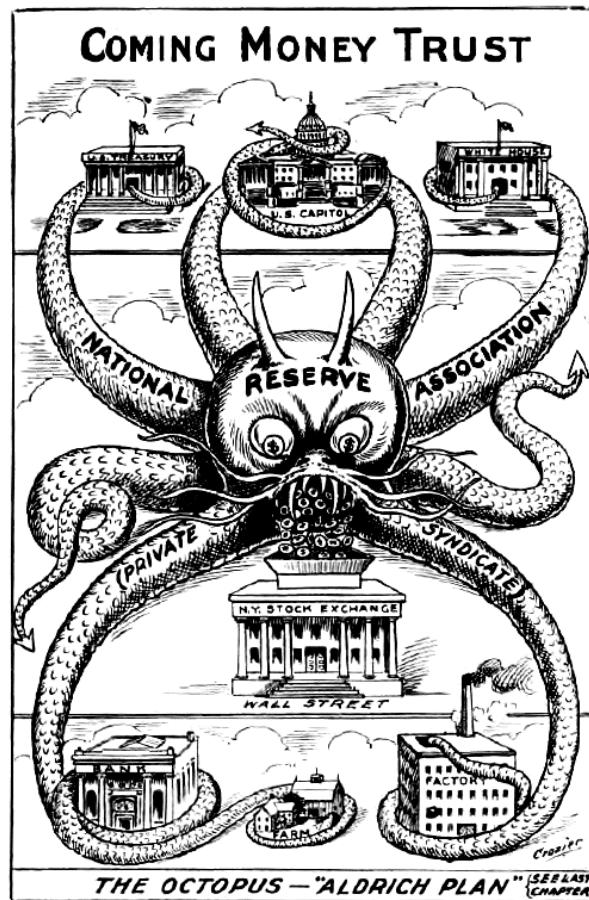
Financiële sector (banken): Banken en andere financiële instellingen hebben geen directe controle over het fiat-systeem, maar profiteren er wel enorm van. Vrij van verantwoording kunnen ze de creatie van nieuwe valuta nastreven en versnellen via fractionele reservelingen, waarbij ze profiteren van hogere inkomsten. Banken zijn vrijwel gevrijwaard van consequenties omdat ze worden gered met nieuwe fiat valuta om te voorkomen dat het hele systeem instort.

De Centrale Bank: De centrale bank is degene die aan de touwtjes trekt en zogenaamd de groei van de geldhoeveelheid regelt. Maar dit is de truc: de centrale bank is ook onderworpen aan de wetten van de overheid en dient de belangen van de overheid. Het is alsof een poppenspeler wordt bestuurd door een andere poppenspeler. De centrale bank lijkt misschien de baas te zijn, maar dient indirect de wensen van de overheid om geld uit het niets te drukken als ze het nodig hebben.

Hoe ze profiteren:

Deze groepen profiteren op verschillende manieren, waardoor een complex web van controle ontstaat. De overheid krijgt geld zonder onmiddellijke gevolgen, rijke individuen en banken verdienen moeiteloos geld en de centrale bank houdt de show draaiende. Ondertussen kan de rest van de bevolking de gevolgen voelen en voor uitdagingen komen te staan terwijl het systeem zich ontvouwt.

Uiteindelijk creëren de poppenspelers van het fiat-systeem een show waar enkelen veel profijt van hebben, maar velen zich afvragen of het financiële toneel waarop ze zich bevinden wel eerlijk is.

Hoofdstuk #4

De rol van centrale banken

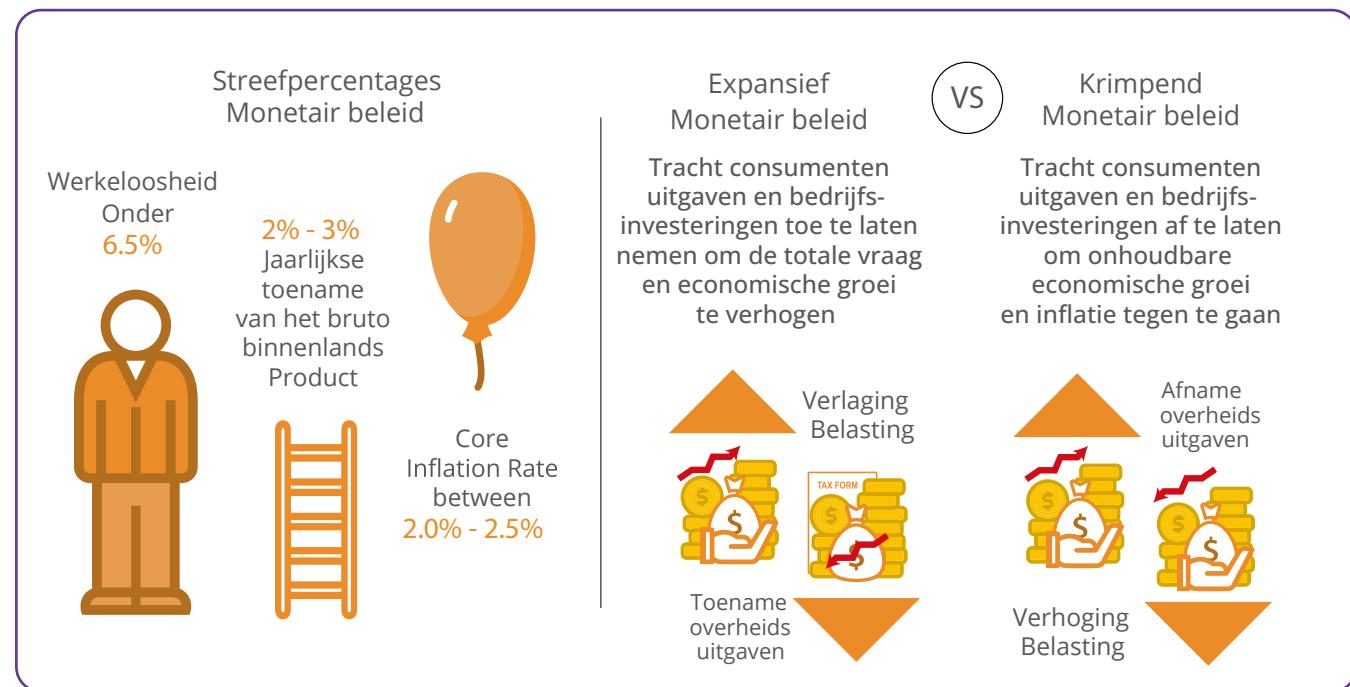
Centrale banken geven in stilte vorm aan hoe een economie werkt. Hun officiële taak is het waarborgen van stabiliteit, integriteit en "de boel stabiel houden", maar hun methoden onthullen een mysterieuze kant.

Centrale banken werken nauw samen met regeringen en trekken aan de touwtjes van het monetaire beleid door de geldhoeveelheid te controleren met instrumenten als rentetarieven. In tijden van crisis drukken ze geld uit het niets en injecteren het in de economie via commerciële banken, waardoor het lijkt alsof alles in orde is.

Ze houden niet alleen de boel in de gaten; centrale banken reguleren commerciële banken, bepalen de spelregels en springen bij als banken in de problemen komen (optredend als kredietverstrekkers in laatste instantie). Dit web van controle lijkt beschermend, maar maakt de economie en de banken nog afhankelijker.

Om te begrijpen waar triljoenen dollars aan stimuleringsgeld vandaan komen en wie mag beslissen over de toewijzing ervan is het cruciaal om het bredere financiële systeem te begrijpen. Overheden gebruiken verschillende instrumenten om de geldhoeveelheid op specifieke momenten te beheren.

Centrale banken en overheden kunnen monetaire en fiscale beleidsinstrumenten gebruiken om de geldhoeveelheid en de economie te beïnvloeden. De Federal Reserve van de Verenigde Staten (The Fed) gebruikt monetair beleid bijvoorbeeld om de rentetarieven aan te passen, waardoor de hoeveelheid geld in omloop wordt beïnvloed. Fiscaal beleid daarentegen gebruikt het uitgaven- en belastingbeleid om de economische activiteit te beïnvloeden.

Wat is Fiat geld en wie controleert het?

Wisselkoersbeleid, aanvoerbeperkingen en prijscontroles dienen als extra instrumenten om de geldhoeveelheid te reguleren en hebben invloed op de handel en de economie. Hoewel dit beleid gericht is op het stabiliseren van prijzen en het beheersen van inflatie, leidt de interventie vaak tot boom en bust cycli, wat uitdagingen creëert voor iedereen die de valuta gebruikt.

Voorbeeld: "Te groot om failliet te gaan" verwijst naar financiële instellingen die zo groot en onderling verbonden zijn dat hun faillissement catastrofale gevolgen zou hebben voor het hele financiële systeem. Tijdens de financiële crisis van 2008 werden verschillende grote banken geacht "te groot te zijn om failliet te gaan", wat ertoe leidde dat de Amerikaanse overheid ingreep en financiële reddingsoperaties uitvoerde om hun ondergang te voorkomen.

Een van de meest prominente voorbeelden van een "too big to fail" instelling tijdens de financiële crisis was investeringsbank Lehman Brothers. Toen Lehman Brothers in september 2008 het faillissement aanvroeg, veroorzaakte dat een domino-effect van gebeurtenissen, waaronder de bijna ineenstorting van verzekeringsgigant AIG en een enorme daling van de aandelenmarkt. De Amerikaanse overheid moest ingrijpen en andere grote financiële instellingen een financiële injectie geven om verdere chaos te voorkomen en de economie in het algemeen te beschermen.

Het is essentieel om te begrijpen hoe dit beleid werkt om de beperkingen van gecentraliseerde fiat-systeem te begrijpen. Totdat je het probleem begrijpt, zul je de oplossing niet herkennen. Nu we hebben besproken hoe het fiat-systeem in het verleden en het heden heeft gewerkt, zullen we bespreken hoe de toekomst van fiat er op dit moment uitziet: Digitaal centralebankgeld, of (CBDC's).

4.3 Digitaal centralebankgeld: De toekomst van Fiat geld

Digitaal centralebankgeld zoals de Digitale Euro worden ook wel CBDC's genoemd en zijn de volgende stap in de ontwikkeling van fiatvaluta. In tegenstelling tot de combinatie van fysieke biljetten, munten en digitale betalingen, zijn CBDC's volledig digitale vormen van fiatvaluta's uitgegeven door overheden en gecontroleerd door centrale banken.

Stel je de valuta voor die je elke dag gebruikt, maar dan zonder fysieke aanwezigheid - geen munten die rinkelen in je zak of biljetten die je moet vouwen en ontvouwen. CBDC's onderscheiden zich door het hogere niveau van controle en toezicht dat ze overheden en centrale banken bieden. Met CBDC's krijgen autoriteiten een ongekend zicht op financiële transacties, waardoor het makkelijker wordt om de geldstroom te volgen en te reguleren.

Overheden en centrale banken kunnen de vorm en het aanbod van CBDC's gemakkelijk aanpassen, rentetarieven manipuleren en monetaire en fiscale beleidsinstrumenten met grotere precisie inzetten. In wezen bieden CBDC's een efficiëntere manier voor overheden om hun Fiat valuta te beïnvloeden en te beheren.

Terwijl CBDC's de toekomst van fiat geld lijken, werkt het huidige monetaire systeem van de wereld al op een pure fiat standaard. Fiat valuta zijn niet langer gebonden aan goud, wat resulteert in een aanzienlijke uitbreiding van de geldhoeveelheid zonder enige echte beperking.

Nu je beter begrijpt hoe het fiat-systeem werkt, is het tijd om de gevolgen ervan te onderzoeken in Hoofdstuk 5.

